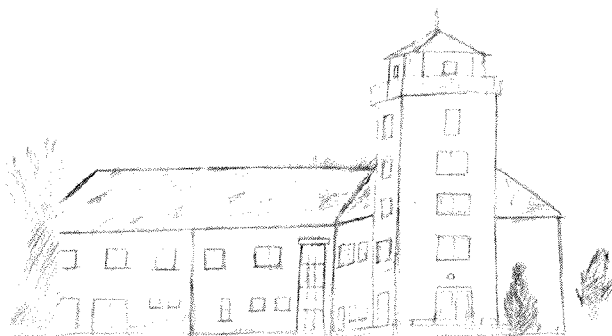
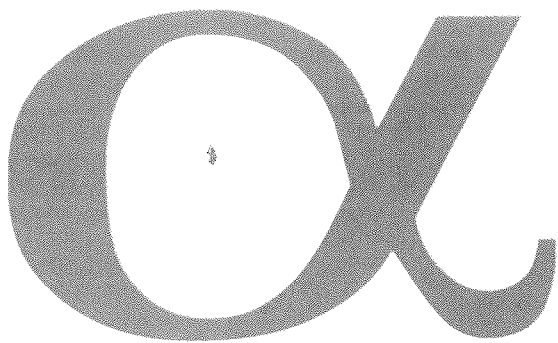

X. évfolyam VII. szám Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja 2008. Február

Tanári arcképcsarnok

Mátyás Andrea Helga vagyok, iskolánk új franciatanárnője. Pályakezdeként kerültem ide, diplomaosztó előtt három nappal kaptam meg az állást. Barátaim figyelmeztettek, hogy nézzem meg az Express honlapját, mert rábukkantak egy nekem való állásra, miszerint francia tanár/nő kerestetik a Szentendrei Református Gimnáziumba. Tanévzáró értekezlet előtt másfél órával érkeztem meg önéletrajzommal és a lelkes ajánlással, s Gizi néni tanácsára betettem az igazgatónö asztalára. Két nap múlva felhívott az igazgatónő, hogy mikor érnék rá bejönni. Egy órás beszélgetés után, másnap felhívtak, hogy megkaptam az állást. Nagyon szép nap volt. Hétvégén volt a diplomaosztó a Pécsi Tudományegyetemen, ahol büszkén vehettem át okleveletem, egy biztos állás tudatában.

Összesen ketten választottuk a pedagógus pályát 15 főből, akik francia szakon végeztünk 2007 júniusában. Mindezt Máté Györgynek köszönhetem, volt tanszékvezetőnknek, aki egyetemi éveim alatt igazi pedagógusként kísérte végig utamat, majd kollegaként foghattunk kezét halála előtt. Kicsit távolra kerültem Pécsről, a megszokott környezettől, otthonomtól, de nagyon megkedveltem Szentendrét, s ebben nagyon sokat segített az iskola családias légköre, ami nemcsak a tanárok között, de a tanárok és az igazgató-

ság, tanárok és gyerekek között úgyszintén megvan. A jegyzáró értekezleten örömmel figyeltem, hogy minden gyereket és fiatal személy szerint ismernek a tanárok, egyikük sem

vész el a szürke ködben. Ebben nagy szerepe lehet annak a sok közös programnak, amit a tanítási órákon kívül szervez az iskola, heti áhítat, kirándulások, versenyek, sportnap... Az első hónap nagyon nehéz volt, eleve fel kellett dolgoznom azt a sok

új impulzust, ami a Szentendrére költözéssel járt: új élet, új emberek, új környezet, új szokások... Egyrészt fárasztó volt, alig vártam a hétvégéket, másrészt nagyon izgalmas volt, szeretem a kihívásokat. A tanévkezdő értekezleten rengeteg információ zúdult a nyakamba, minden új volt számomra: a naplóírás, osztályozás, számonkérés, dolgozatíratás/értékelés... Kértem a gyerekeket, hogy adjanak egy kis időt, míg kidolgozom koncepcióimat. Talán több segítséget kellett volna kérnem mentoromtól, kollegáimtól, akkor lehet, hogy gyorsabban ment volna, de szép lassan kiizzadtam. Most már vannak saját módszereim, ami további fejlesztés alatt áll. Van úgy, hogy az ifjaktól tanulok, hogy mit kéne másképp tenni. Talán a saját hibáinkból tanulunk a legjobban, ha képesek vagyunk felismerni és elismerni.

Nemcsak Szentendrét, hanem az iskolát, tanítványaimat és kollegáimat is nagyon megkedveltem és megszerettem. Munkámat élvezem, örömmel csinálom, s folytatni szeretném mindaddig, amíg egy baba el nem szólít, hogy most már vele törődjek

Máttyás Helga

Sítábor

Hát igen...Kezdjük ott,hogy rettentő hamar elment. Január 22-én indultunk el a nagy útra. Kb. 7-7 és fél órát buszoztunk. Amikor megérkeztünk a szállásra-Rattenburgba-, mindenki izgatottan szedte ki cókmojkját a buszból. Ezután megkaptuk a szobáinkat. Este, vacsora után fejtágításon vettünk részt. Elmondták a síelés szabályait: hogy kell felvenni, felcsatolni a cipőt stb. Fáradtan nyúltuk el az ágyon. Megvirradt a

másnap. IRÁNY A TEREPI! Voltak ügyesebbek, haladók és kezdők is. A piros pályán többen próbálkoztak több-kevesebb sikerrel. Egyszer átmentünk egy másik pályára, ami a kezdők szempontjából kitűnő volt. Estére mindenki kidőlt. Még szerencse, hogy volt uszoda, ahol pihenésképpen ellázhattuk fáradt tagjainkat. Az utolsó két nap már szolidabb volt, hiszen lassan "profinak" mondhatta magát mindenki. Végül elérke-

zett a leghosszabb nap. A hazajövetel.Bepakoltunk és indulás. Szomorúan hagytuk el a terepet, melyet kicsit már a magunkénak éreztünk. Ha a jövő évi sítábor is "csak" ennyire lesz jó, akkor nekem ismét ott a helyem. Feliratkoznék.....!

Szabó Rebeka Sára
5.a

Ismert helyszín felé robogott a buszunk egy keddi napon, hiszen 2001-2003 között rendszeres vendégei voltunk a csendes kis hegyi falunak. Út közben vártuk, hogyan alakul át a táj szelíd alföldek, lankás dombok után mesebeli havas hegy-csúcsokkal és várakkal tarkított vidékké. A magas hegyek gyomrán át vezető alagutakból előbukkanva újabb és újabb gyönyörű hegyeket, völgyeket, falvakat és rejtőzködő kastélyokat csodálhattunk meg. Egy valami azért hiányzott: hó alig akadt. Hamarosan az eső eredt el, ezért kissé szorongva gondoltunk az előttünk álló egy hetre.

Gyors kipakolás, egy kis bőrig ázás volt a program megérkezésünkkor. Minden aggodalmunk eloszlott, amikor megpillantottuk a biztatón sűrűn hulló hópelyheket. Másnap sítudás szerint négy csoportra osztva hóesésben vágunk neki a hauernecki pályáknak. Fazekas Andrea tanárnő a kezdő sielők csapataért felelt, és nagy türelemmel tanította őket a biztonságos, kecses kanyargás rejtelseire. Köck tanár úr a lécen már biztosan álló, de finomságokra még fogékony

csapatot vezette és csiszolta technikájukat. Földi tanár úrral közösen feleltünk a már jól suhanó, de nem

sebesség megszállott szívókért. A szédületes versenyzőkkel pedig Schusztar tanár úr tartotta az iramot. Minden nap elegendő hó és sokszor szikrázó napsütés várt bennünket a

pályán. Tanúi voltunk elegáns száguldásnak, laza ívelgetésnek, porzó farolásnak. A hason, hátan vagy fenéken landolás sem maradt ki az idei programból. A fáradtabbakat láthatuk a napon hóban fekvve heverészni vagy gözgombócot, óriás bécsi szeleteket falatozni. Kinek, kinek más-más saját élmény jutott, de bőven volt idő megosztani egymással a napi kalandokat a sífelvonón, a büfében vagy a szálláson. A jó társaságban eltöltött esték, egy-egy „angyal” csoki vagy kis üzenet, pár kedves szó is feltöltötte a jókedvtartalékokat. Így nem csoda, hogy vidám, lelkes gimisek libbentek el mellettem a sípályán és mosolyogtak vissza rám a szállón. Ideiglenes otthonunk rendjéről és a finom reggeliről és vacsoráról két magyar konyhas néni gondoskodott. Bizony egy sportolással töltött nap után jól esett a finom meleg étel. Csodálatos hét volt. Már alig várom a következő sítábor! Gyertek ti is!

Márta tanárnő

Érettségi

Február 15-én lezárult az érettségire való jelentkezés határideje. 5 tantárgyból kell a végzősöknak vizsgát tenniük: magyar nyelv és irodalomból, történelemből, matematikából, egy idegen nyelvből és még egy szabadon választható tantárgyból. A vizsgázók dönthetnek arról is, hogy emelt vagy közép szinten méretetik meg tudásukat. Az emelt szintű érettségi vizsgák az OKÉV szervezésében idegen bizottságok előtt folynak valamilyen külső helyszínen, a közép szintűeket a mi iskolánk szervezi és a bizottság is a mi tanárainkból áll.

Az idei 25 végzős közül magyarból 1, történelemből 11, matematikából 2 diák választotta az emelt szintű érettségit, a többiek közép szinten próbálkoznak. Angolból és németből is ketten-ketten tesznek emelt szintű vizs-

gát, ami – megfelelő eredmény mellett – egyben középfokú nyelvvizsgát is jelent a számukra. Egyébként angolból 15-en, németből 10-en próbálkoznak itthon, közép szinten. A választható tantárgyaknál nagy a „szórás”: biológia és francia 3, ének, fizika, informatika 2, földrajz, rajz 1 diák bizonyítványába kerül majd be. Idén először fordul elő, hogy nagyon magas azoknak a száma (26!!!), akik előrehozott érettségit tesznek. Ők alsóbb osztályokba járnak, azonban már most meg szeretnének próbálkozni a záróvizsgával, hogy ezzel is könnyítsék későbbi terheiket. A legtöbb az informatikát választották (14 fő), de vannak 4-en németből, 3-an énekből és latinból, 1 pedig földrajzból. Egy tanulónk holland nyelvből tesz középfokú vizsgát – ehhez azonban el kell mennie egy másik

iskolába, ahol ezt a tantárgyat órarendi keretben tanítják. Hozzánk ugyanilyen okok miatt szintén jön egy „vendégtanuló” érettségizni: református hittanból.

Vannak olyanok is, akik az elmúlt években nálunk végeztek, azonban szeretnének az akkori eredményeiken javítani. Az új érettségi rendszer ezt is lehetővé teszi. Így ők 11-en újból beülnek a vizsgabizottság elé angol, fizika, kémia, magyar, matematika, biológia, informatika és testnevelés tantárgyakból.

Mindenkinek sikeres vizsgázást és jó eredményeket kívánunk!

-i-a

Őriznünk kell kultúránkat!

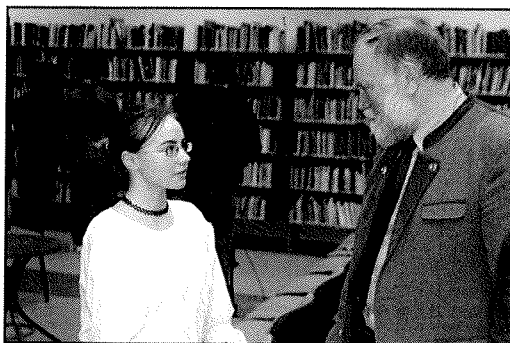
Január 22-e - a Himnusz születésnapja - 1989 óta a Magyar Kultúra Ünnepe. 2008. január 22-én, kedden 18 órától Kiss Székely Zoltán tanár úr és Lázár Enikő tanárnő kezdeményezésére a Magyar Kultúra Napját ünnepeltük a Pest Megyei Művelődési Központ és Könyvtár (PMK) olvasótermében. Az érdeklődők hallhattak verseket Mészáros Máté (9.b), Kovács Réka (10.b),

Lánczos Réka (10.a) és Cser Anna (10.b) előadásában, népdalokat a Csipkefának köszönhetően (10.b), csárdásokat tekerőn Cser Máté (8.a), és széki dallamokat népi hegedűn Gombos Rebeka (10.a) tolmácsolásában. Mindezek mellett Kovács Réka: „A megmaradás felkiáltójele - Kopjafák a változó időben” című előadása is színesítette az ünnepi műsort. A PMK igazgatósága szeret-

ne hagyományt teremteni, és évről évre más iskola közreműködésével megszervezni az estét. A Szentendrei Református Gimnáziumot érte az a megtiszteltetés, hogy ezt a hagyományteremtő ünnepsorozatot megkezdhesse.

Részlet a Szentendre és Vidéke című újság ide vonatkozó cikkéből: „A kezdes remekül sikerült. Kiss Székely Zoltán a Szentendrei Református

Gimnázium tanára állította össze az est műsorát, és kötötte össze a műsorszámokat erdélyi gyermek-kora emlékeinek felidézésével, a magyar irodalomtörténet nagyjairól szóló történetekkel. A „főszereplő” Kölcsey Ferenc Himnusza énekelve, és Mészáros Máté szépen artikulált előadásában is elhangzott. Majd egy vetített képekkel kísért előadás következett a Kárpát-medencében található kopjafákról. A Kutató Diákok Országos Esszéversenyén 1. helyen végzett – így a Kuta-diák verseny országos döntőjébe jutott – dolgozat szerzője, Kovács Réka szerint mára új nemzeti jelképpé alakult és számos új funkcióval

gazdagodott ez a jellegzetes sírjel. Arany János, Áprily Lajos és Jékely Zoltán verseit szép, érzelmekben gazdag megjelenítésben hallhatta a

közönség. A zenei örökség is megszólalt, Cser Máté tekerőlanton csárdás dallamokat és katonadalkat, a Csipkefa népdalkör pedig lézpedi csángó énekeket adott elő. A műsort kellemes beszélgetés, teázás zárta. Az egyik beszélgető csoportban arról folyt a szó, milyen jó volt hallgatni ezeket a gyerekeket, akik nemcsak ismerik a magyar kultúra értékeit, hanem még élvezik is azt.”

Köszönjük a kezdeményezést és a részvételt mind az előadóknak, mind az érdeklődőknek!

Út a tudományhoz

Iskolánk természettudományos diákkörei idén is indultak – és nyertek!!! – az „Út a tudományhoz” pályázaton. Megkértük őket, ismerjék röviden kutatási területeiket.

Szentendre és a Szentendrei-sziget szerepe a Dunakanyar turizmusában

Magyarországon a turizmus az 1970-es évek óta játszik igen fontos gazdasági szerepet: jelentősen hozzájárul a GDP-hez, fontos szerepe van a devizatermelésben, emellett jelentős munkahelyteremtő és a gazdaság számos területén keresletélénkítő hatása is van. Mindezek ellenére nagyon kevés lehetőség van Magyarországon turizmusának bemutatására tanórai kereteken belül.

Projektünk célja, hogy a diákok jobban megismerjék a turizmus gazdasági jelentőségét, szerepét szűkebb hazájukban, típusait és a hozzá kapcsolódó fogalmakat.

Ideai projektünkben a 2007. év munkáját folytatjuk. (A Szentendrei-sziget természeti értékei, egyedi tájértékei és azok védelme).

Az értékek felmérése és katasztreléze után szeretnénk azokat bemutatni a települések lakosságának. Ennek fontosságát alátámasztja a kérdőíves felmérések eredménye is. Megvizsgáljuk a Szentendrei-sziget településeinek és Szentendrének a turisztikai adottságait, turisztikai prog-

ramjait, azok szerepét a települések gazdaságában.

Felmérjük, hogy milyen szerepe van az általunk megismert értékeknek a turizmusban.

Továbbá ötleteket és ajánlásokat készítünk az értékek bemutatására, a turizmus területén való felhasználásukban és rámutatunk védelmük fontosságára.

A feladatunk végén májusra szeretnénk rövid videofilmeket készíteni Szentendre és a Szentendrei-sziget turisztikai értékeiről, látványosságairól, a már meglévő programokról.

Ezeket a filmeket szeretnénk a településeket, az ott megtalálható értékeket sokoldalúan bemutatni.

A feladatban résztvevő diákok:

Gulyás Renáta	11.b
Száraz Tímea	11.b
Kiss Anna	11.b
Metszős Gabriella	12.a

A diákok munkáját Gaálné Gerencsér Hajnalka tanárnő vezeti.

A kenyér

Témavezető: Szakács Erzsébet tanárnő

A projektben részt vevő tanulók:

Lovas Katalin	11.a
Tóth Eszter	11.a
Szabó Anna	10.a

Mint minden évben, most is olyan témát választottunk, amelyet több oldalról is körbe lehet járni. Így tudunk

megfelelni a pályázati kiírásnak, miszerint a tanulónak saját kutatási területük legyen, de ezek összekapcsolódjanak. Talán ez a törekvésünk tetszik meg évről évre a bíráló bizottságnak.

Lovas Kata ismét a téma néprajzos részét választotta. A kenyérsütés történetét és az ezzel kapcsolatos hagyományokat tanulmányozta a szakirodalomban. Gyakorlati tevékenységként hagyományos kemencében sültt kenyeret a nagymamájával és a pászkakészítést is megtanulta.

Tóth Eszter a házikenyér sütését a mai technika alkalmazásával végzi. Kenyérsütő géppel kísérletezi ki, hogy melyik kenyér ízlik legjobban az osztálytársainak és a tanári karnak. Az élesztők gázfejlesztését egyszerű eszközökkel hasonlítja össze.

Szabó Anna területe a pékségekben készített kenyerek vizsgálata. Tőle megtudhatjuk, hogy milyen adalékanyagokat és milyen céllal használnak a mai kenyerekhez.

Mindhárman elindultak a munkájukkal már a Tentamen Mindennapok tudománya szekciójában is, ahogy ez az eredményhirdetésből is kiderült. Igyekezünk minden számításba jövő környezeti konferencián megjelenni a témával.

A jövő évi témánk is kialakulóban van már, szeretettel várunk minden jelentkezőt, aki szívesen dolgozna egy jó hangulatú lánycsapatban egy újabb

A Kővirág 6 TVSzK

Ideai nyertes pályázatának célkitűzése a Szentendrei Református Gimnázium Természettudományi Gyűjteményének megalapozása. Ez a következőket öleli fel:

1. Iskolánk Herbáriumának bővítése, az alapállomány múzeumi karbantar-

tása, a begyűjtött anyag határozása és jelzettel való ellátása, leltározása, mikroszkópi anyaggyűjtés. Az iskola Természettudományi Gyűjteménye illetve ennek létrehozása kapcsán megvalósuló kutatási tevékenység egyrészt beavatja az érdeklődő diákokat egy

olyan kutató, természetmegőrző tevékenység rejtelmébe, amely tevékenység az elkövetkező évszázad egyik legfontosabb ökológiai kihívása az egész emberiség számára: az élőhely természetes környezet megővése. Gyűjteményeink már ma ren-

delkeznek olyan anyagokkal, melyek a Kárpát-medencében egyedülállóak (a Hammarbya palludosa – a világ legkisebb orchideafajának – herbáriumi példányai).

2. Iskolánk Közet-, Ásvány- és Kőütle gyűjteményének bővítése, mikroszkópi képanyag gyűjtése. Fiatal iskola lévén, nem rendelkezünk több évtizedes (-százados) gyűjteményekkel. Ezeknek megalapozása egy magára valamit is adó iskola számára – létfontosságú. Az iskola hagyományteremtésének, (majdani) történetének része.

3. Iskolánk Természetráji Gyűjteménye Könyvtárának létrehozása. Az iskolai könyvtárból selejtezés eredményeként kikerülő valamint magánkönyvtárakból és –gyűjteményekből származó szakkönyvek, főleg szakfolyóiratok könyvtári állományba vétele. A Természetráji Gyűjtemény Könyvtára Szakfolyóirat gyűjteményének rendszerezése és használhatóságának megteremtése. Magyarországon egyedül itt fellelhető vagy

nagyon ritka természettudományos szakanyag állagmegóvása.

4. Az iskolakert füvészkertté alakítása. Az iskolakert növényeinek pontos meghatározása, jelzettel való ellátása. Ennek részeként a tanév végére a fásszárúak, valamint az élő lágyszárúak egy részének jelzettel való ellátása.

5. Élő jelképnövénytár kialakításának megkezdése. A Kárpát-medence középfokú református iskoláitól az iskolák jelképnövényeinek összegyűjtése és az iskola kertjében történő elhelyezése, gondozása – ennek a tevékenységnek megkezdése. A szentendrei rózsza, mint szimbólumnövény elfogadtatása iskolánkban, és e rika növény élő példányának elültetése az iskolakertben. A Kővirág 6 TVSZK által megszervezésre kerülő VII. Áprily Lajos verseny kapcsán, 2008. áprilisáig ennek a munkának a megkezdése.

A feladatok leosztása a következő: Bitter Anna irányítja a Herbárium alapállományának múzeumi karban-

tartását, a begyűjtött anyag határozását és jelzettel való ellátását és feltárolását.

Csomós Ákos felel az iskola Közet-, Ásvány- és Kőütle gyűjteményének múzeumi karbantartásáért, jelzettel való ellátásáért és feltárolásáért.

Gulyás Renáta feladata az iskolai könyvtárból selejtezés eredményeként kikerülő valamint magánkönyvtárakból és –gyűjteményekből származó szakkönyvek, főleg szakfolyóiratok könyvtári állományba vétele.

Lalátka Olívia koordinálja a Kárpát-medence középfokú református iskoláitól az iskolák jelképnövényeinek összegyűjtését és az iskola kertjében történő elhelyezését, gondozását.

Száraz Tímea feladata az iskolakert növényeinek pontos meghatározása, jelzettel való ellátása. Ő az egész csoport munkájának összehangolója is.

Kiss Székely Zoltán
a Kővirág 6 TVSZK vezetője

OKTV

Az OKTV a középiskolai versenyek közül az egyik legarangosabb. Három fordulóba áll: egy iskolai, egy területi és egy országos körből. Aki az első fordulóba továbbjut, az már benn van korcsoportjában az ország 100 (!!!) legjobbja között. Az országos döntő akár egyetemi felvételt is hozhat! Idén négy diákunknak sikerült beverekedni magát a második fordulóba. Kiss Anna földrajzból, Kovács Fanni matematikából, Légrádi Bálint történelemből és Makray Andrea németből folytathatta a versenyt. Ebben a számban ketten mutatkoznak be közülük, majd a következő lapban a másik kettővel ismerkedhetnek meg az olvasók.

Kiss Anna vagyok, 11.b osztályos tanuló. Immáron negyedik éve, hogy ebbe az iskolába járok, ugyanis kétszer voltam 9. b-s (akkoriban még nem kimondottan NyEK volt a neve). A Szentendrei-szigeten élek, Pócsmegyeren. Innen járok be minden nap komppal és busszal.

Az OKTV-n földrajzból indultam, és sikerült továbbjutnom. Nem igen járok versenyekre, úgyhogy eddig csak egy Tentamen 3. helyezést tudhatok magaménak ebből a tantárgyból. Az OKTV első fordulóján egy 200 kérdéses a természet földrajzhoz kapcsolódó tesztet kellett kitölteni. Ehhez a 9.-es tankönyvet kellett újból átrágni. Ezek után a pályamunka beküldésén

volt a sor, amin már szerencsére túl vagyok. A Kárpát-medence gyógyvizeit, és az egerszalóki gyógyfürdőt választottam témául. Ebben sokat segített Hajnalka tanárnő, amiért nagyon hálás vagyok neki. Ezen kívül még szeretnék köszönetet mondani Kiss-Székely tanár úrnak, és Schusztér tanár úrnak, aki gépelés közben egy füzetet legyezett... Még két forduló van hátra, egy másik teszt, majd egy „elbeszélgetés”.

A földrajzzal szeretnék továbbtanulni, legszívesebben az ELTE-TTK földrajz szakára járnék, persze nem fogok sírni, ha máshova vesznek fel, akkor már inkább, ha sehova sem. Ennél pontosabb, kiforrottabb tervem nincs. A környezetvédelem érdekel, úgyhogy nagy valószínűséggel e felé fogok mozdulni.

Kiss Anna 11.b

Kedves Fanni! Először is szeretnék gratulálni ahhoz, hogy bejutottál az OKTV 2. fordulójába, Remélem továbbjutsz majd a 3. fordulóba is. Szeretnék feltenni egy pár kérdést arról, hogy hogyan jutottál el idáig.

Mióta jársz ebbe az iskolába?

2005-ben kerültem a gimnáziumba.

Mennyi időt vesz el a tanulásból az, amíg beérsz a gimnáziumba?

Nem sokat, ugyanis kb. 5 percre lakom az iskolától.

Milyen sikereid voltak eddig ebből a tantárgyból?

Több versenyen vettem részt matematikából, azóta amióta ide járok. Az előző iskolákban nem indítottak minket versenyeken. Az OKTV-s sikerem az eddigi legjobb eredményem.

Nehéz volt az első forduló?

Nem volt olyan nehéz, mint amire számítottam, de könnyűnek sem mondanám.

Hogyan készültél fel a versenyre, kik segítettek neked?

Sok feladatot oldottam meg, amiket Kun Péter tanár úrtól kaptam, és nagy segítségemre voltak a felkészülésben. Ezekért köszönettel tartozom neki. És szeretném megköszönni Erzsébet tanárnőnek is a fakultációkon nyújtott segítségét.

Mit szeretnél kezdeni ezzel a tárggyal a továbbiakban?

Szeretnék emelt szinten, jó eredménnyel érettségizni és fizika szakon csillagászatot tanulni az egyetemen, amihez szükségem van a matematikára.

A riportot Kovács Fanni 12.a osztályos tanulóval Heiligermann Zsófia készítette

Farsang

Ez évben is a hetedikesekre jutott az a feladat, hogy megszervezzék a farsangot.

A buli 4-kor kezdődött, de még egy órát kellett várni, hogy megteljen az iskola. Székely tanár úr konferálásával elindult a jelmezes bemutató. Többek között fellépett: Charlie és anygái, A takarítónők, egy légy-csapó az áldozataival, egy kommandós, egy tüntető (is), a nagy eltűnő művész és a szélsőséges osztály. Rajtuk kívül még rengeteg ötletes versenyző is akadt. Utánuk fellépett egy új zenekar: a Doomsday, akik nagy sikert arattak és a Black and white, akiket már ismertünk.

Nagy sokára megérkezett a jelmezek értékelése. A csoportos jelmezesek közül a „takarítónők” voltak az elsők, akik méltán érdemelték ki ezt a helyezést. Egyé-

niben a legjobb Hókuszpók lett, a Hupikék törpikék ismert sztárja. A legötletesebbek Charlie és anygái

öltöztek be.

Ezek után jött a tombola. Elég sokan részt vettek rajta, hisz reménykedni mindig lehet. Plüssöktől kezdve a festőkészletig mindent meg lehetett nyerni. Ahogy Székely tanár úr fogalmazott: tombola után jött a „daj-daj” J, a disco. Akinek nem volt kedve a tánchoz, az az öltözőbe húzódott, vagy aki két társasjáték között megéhezett, az a büfébe mehetett elrágcsálni egy finom szendvicset vagy sütit. A farsang végén szokás szerint a kijelölt osztályokban öltöző lányok illetve fiúk egy tanár segítségével rendet raktak.

Belloni Tamara 9. a,
Belloni Anna 7.a

lettek, mellettük még a répa és a káposzta volt sikeres. Ebben az évben a legtöbben az ötödikesek

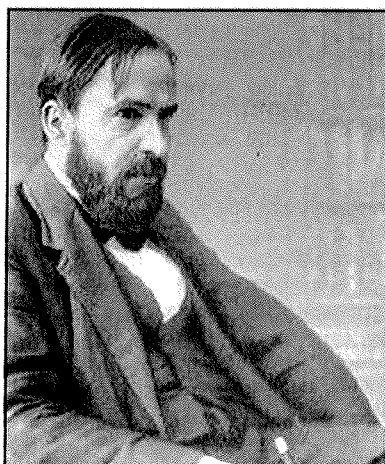
Az első félév legjobb tanulói

Rezi Noémi 5.a	5,00	Kovács Eszter 6.a	4,85	Székely Zalán 5.a	4,75
Nádai Judit 7.a	5,00	Major Anna 10.b	4,85	Virág Flóra 5.a	4,75
Rózsa Viktória 7.a	5,00	Kávássy Anna 5.a	4,83	Vadas Attila 7.a	4,73
Cserekye Nóra 8.a	5,00	Krasznai Vilmos 5.a	4,83	Jeney Ábris 8.a	4,73
Sulyok Attila 8.a	5,00	Morisson Levente 5.a	4,83	Kulcsár Emese 10.a	4,73
Kugler Szilvia 9.a	5,00	Szoboszlai Adrienn 5.a	4,83	Papp Adrienn 10.a	4,73
Soós Zsófia 10.a	5,00	Tislér Ráhel 5.a	4,83	Légrádi Bálint 11.b	4,73
Kassai Gyöngyi 9.b	4,94	Zahora Noémi 5.a	4,83	Igyártó János 9.a	4,71
Kugler Csilla 8.a	4,93	Láng Alexandra 7.a	4,80	Erdős Dóra Nyek	4,71
Erdős Zsuzsanna 10.a	4,93	Tóth Ádám 7.a	4,80	Nádai Bence 9.a	4,71
Sipos Zsófia 5.a	4,92	Virág Zsófia 7.a	4,80	Péntek Enikő 9.a	4,71
Szabó Rebeka 5.a	4,92	Legeza Luca 10.b	4,79	Veress Réka 9.a	4,71
Becságh Dániel 8.a	4,87	Fazekas Bálint 6.a	4,77		
Lánczos Réka 10.a	4,87	Dulai Dóra 5.a	4,75		
Légrádi Zsófia 9.a	4,86	Krasznai Zsófia 5.a	4,75		

Verstanuló verseny

Segíts magadon, az Isten is megsegít – szoktuk mondogatni utalva arra, hogy ne csak a sült galambot várjuk, de tegyünk is azért, hogy ha valamit igazán el akarunk érni. Hát, a Nyek ebben a tanévben tett azért, hogy megnyerje a versmondó versenyt. (No, persze a szabadnap csábítását se vonjuk ki a képletből.)

Halkan, „titokban” – versenyelőnyünk megtartása végett a többi osztálynak ezt fennhangon nem hirdetve -, már múlt év decemberében elkezdtünk készülni, abban a pillanatban, hogy kikerült a faliújságra a felhívás. Ott azt olvastuk, hogy átlagosan 5-6

verssel lehet megnyerni a versenyt, ezért az osztály úgy döntött, hogy legyen ez az első olyan komoly, iskolai szintű megmérettetés, ahol megmutatjuk, hogy milyen fából faragtak minket, és bár az osztályból csak hatan jöttek tovább a volt nyolcadikból, az új diákok is vannak olyan jók, mint a régiek. Ebbéli elhatározásunk szellemében gyorsan ki is találtuk, hogy ha biztosra akarunk menni, akkor nem centizgethetünk, hanem mindenkit lekörözzünk és mi mindjárt fejenként tíz (!!!) verset tanulunk meg.

No, ez így szépen hangzik, már csak meg kellett valósítani. Közös erőfe-

sztéssel felvázoltuk azt a sémát is, hogy a tíz versből nyolc legyen kötelező mindenki számára az egységes jegyében, majd legyen mindenkinek két szabadon választható verse is, hogy a különböző ízléseket is kielégítsük. Ennek én, mint osztályfőnök nagyon örültem, mert ebből kiviláglott, hogy nem egy mulya banda ül a padokban, hanem tudják, hogy mit akarnak. Nem mondom, gyakoroltunk eleget.

Sokszor kellett kikérdezni a verseket, elmondtuk őket együtt, figyeltünk a hangsúlyokra, értelmeztük, hogy a megértés és ezáltal a szöveg memorizálása tökéletes legyen. Utólag azt kell mondjam mindenkinek sikerült belátnia, hogy egyszerűen nem teheti meg a másikkal, hogy nem tanulja meg a rá eső részt, mert akkor a másik munkája semmibe vész és az egész osztállyal szűr ki ha nem nyerjük meg a szabadnapot.

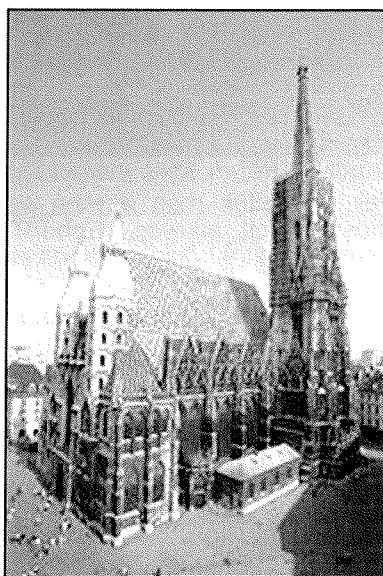
Azt is tartja a közmondás, hogy mindenki a maga szerencséjének a kovácsa. Hát, mi sikerült kikovácsoljunk egy szép szabadnapot, amit rögtön év vége felé fel is fogunk használni az osztálykirándulásra. Az osztály egységesen úgy nyilatkozott, hogy nagyon jó érzés learatni annak a gyümölcsét, amiért keményen megdolgoztak.

Landeskunde

Ősszel megjelent az idegen nyelvi faliújságon egy hirdetés, miszerint a németül tanuló diákok bekapcsolódhatnak egy országismereti háziversenybe, aminek fő nyereménye egy három hetes (!!!) út Németországba. A feladat: egy tíz képből álló Power pointot készíteni egy német vagy osztrák város nevezetességeiről és azt bemutatni, persze ékes német nyelven. Sok csapat nevezett be, végül 9 ért célba. Ők mérték össze tudásukat a csupa német tanárokból álló zsűri előtt.

Bécs, Graz, Köln, Frankfurt, Hamburg, Bréma, Rostock, Hannover és Nürnberg életébe nyerhettünk bepillantást. A bemutatók a diákok fantasztikusan jó és magas szintű számítástechnikai ismereteiről tanúskodtak – ez maga ért 15 pontot. Az ismertetés német nyelven már kicsit nehezebb feladat elé állította a résztvevőket, mivel a zsűri külön pontokkal jutalmazta a szabad előadást (pedig felolvasni sokkal könnyebb lett volna...), a kiejtést és a nyelvhelyességet. Azért voltak, akik sok-sok

készüléssel mégis elsajátították a nyelvileg nem is olyan könnyű

szövegeket és szép előadásokkal örvendeztették meg a hallgatóságot. Végül 5 csoport jutott a döntőbe

tovább. Az első helyen ebben a fordulóban a hetedikesek (a legfiatalabban!!!) végeztek: Nádaí Judit, Virág Zsófia és Tislér András. Bécsről készült presentatio-jukat szabadon, nagy magabiztossággal, szép hangsúlyozással, nyelvtani hibák nélkül adták elő. Igazi csapatmunka volt, amiből mindhárman egyenlően kivetkék a részüket – valószínűleg ez vezetett a sikerhez.

A második forduló és egyben döntő márciusban már a számítógépek előtt zajlik. Minden csapatnak a továbbjutott városok (Bécs, Hannover, Frankfurt, Bréma, Nürnberg) anyagából kell felkészülni és számot adni. Fel kell ismerni a képek alapján az épületeket, válaszolni kell tudni a velük kapcsolatos kérdésekre, tisztában kell lenni egyes földrajzi, történelmi, kultúrtörténeti fogalmakkal is. Mindezt persze németül – hiszen a fő díj egy németországi utazás, ahol az emberek aligha fognak magyarul beszélni...

B- Z-

Less Nándor emléktúra

Nándi nevével még egyetemista koromban találkoztam először. A Debreceni Egyetem falain láttam gyönyörű természetfotóit, melyeket a világ csodálatos és egzotikus tájain készített.

Az egyetemi éveim alatt jártam az ő emlékére rendezett teljesítménytúrán, melyen iskolánk kis csapatával második éve veszünk részt. Mit jelent a teljesítménytúra? Sport, tájékozódás, természet-szeretet...

Különböző hosszúságú távokon lehet nevezni (16 km, 26 km, 35 km, 48 km, 60 km), minden távon van egy szintidő, amin belül kell teljesíteni. Mi a 16 km-es túrára neveztünk, itt 8 óra volt a szintidő, amit kényelmes sétával és többeszi pihenéssel is lehet teljesíteni.

A túra szombaton korán reggel

indult, ezért már pénteken elutaztunk Cserépfaluba, ami egy hangulatos, hegyi kisfalva a Bükkben. Itt töltöttük az éjszakát egy tornateremben, több száz túrázó társaságában. A rajtnál számítógépen rögzítik az indulás időpontját, továbbá mindenki kap egy térképes menetlevelet, melyen nemcsak a túra útvonaláról tájékozódhat, de ebbe a kis füzetbe kell összegyűjteni a túra ellenőrző állomásain a különböző pecsétet. Ezek a pecsétet igazolják, hogy a megfelelő úton haladt a túrázó. Ezek az állomásokon a pecséteteken kívül üdítőt és harapnivalót is osztanak a fáradt, de lelkes túrázóknak.

A teljesítménytúrák célja kettős: egyrészt valóban egy komoly és rendkívül egészséges sport lehet, másrészt nagyon jó alkalmak a

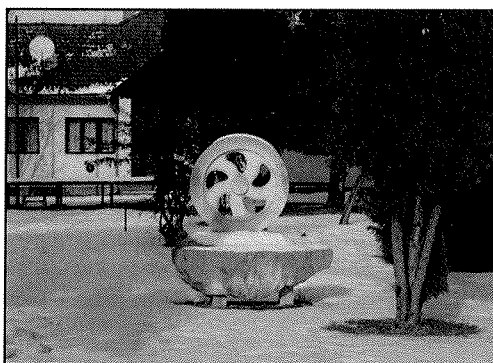
túrázás népszerűsítésére. A mi kis csapatunk is eszerint vált ketté: a fiúk Mészáros Máté és Szabó Levente szerették volna erőnlétüket és tájékozódási képességüket összemérni a többi versenyzővel, aminek eredményeként az ifjúsági korcsoportban 2. és 3. helyen érkeztek meg 2 óra 50 perc alatt teljesítve a távot!!! A lányok: Berki Bianka, Bálint Henrietta, Beke Zita és jómagam a Déli-Bükk szépségeiben gyönyörködve, rendkívül jó hangulatban tettük meg a távot, miközben térképészeti tudásunkat is kipróbálhattuk a gyakorlatban.

A túrát a Debreceni Egyetem földrajz szakos hallgató és oktatói szervezik, minden évben nagy sikerrel, hiszen több százan vesznek részt a gyermek, ifjúsági, felnőtt és senior korcsoportokban.

Most következnek pár sor a túra névadójáról:

Less Nándor 1963 január 6-án született. Már általános iskolásként a természet felé fordult. Biológia tagozatos osztályba járt, és tájékozódási futóként országos eredményeket ért el. A KLTE biológia - földrajz szakos egyetemistaként első díjat nyert az Országos Tudományos Diákköri Konferencián. Önerőből, sok-sok lemondás árán szakmai tapasztalatokban bővelkedő utazásokat tett a Kárpátokban, Kelet-Törökországban, az Araráton és a Pontuszi hegységben. Kínában felfedezte a Jülong Sant, a Nansant, eljutott az uigurok közé, Ny-Szecsuanba, D-Kanszuba, a Turfáni-mélyedésbe és a Takla-Makán sivatagba. A világszerte ismert angol nyelvű Lonely Planet útikönyvsorozatban írta le a Jülong San ismeretlen hegyláncait, nemzetközileg is kiemelkedő módon hozzájárulva az ismeretterjesztéshez. 1990 tavaszán DK-Ázsiát barangolta be. Túrázott az indiai Himalájában is. Kedvence volt - a Bükk után - Erdély, azon belül is a Kapacina-

hegység, melyről útikalauzt is készített. Utjairól számos cikket

publikált a Föld és Ég, a Természetbúvár, az Élet és tudomány, az Egyetemi akták és egyéb ismeretterjesztő és tudományos lapok hasábjain. Már 29 évesen kandidátusi címet szerzett a Délkeleti-Bükk vegetációja és xerotherm erdőtársulások fitocönológiája c. dolgozatával. 30 évének rövid ideje alatt felmérte a Bükki Nemzeti Park szinte teljes növényvilágát, olyan alaposan, hogy a Nemzeti Park még ma is erre támaszkodik. Harminca-

dik születésnapját 1993. január 6-án Ugandában a Ruwenzori-hegység 5109 m magas csúcsán töltötte. És néhány hét múlva február 11-én legyűrte szervezetét a malária. 1977-től 1993-ig 22 298 km-t (779 290 m szinttel) tett meg gyalog, ebből 10911 km-t egyedül, bejárva a világot. Személyében szerencsésen ötvöződött a szenvedélyes világjáró, az elmélyült kutatásokat végző tudós, a nagyhatású tanár, a népszerű előadó és az önzetlen, áldozatkész ember. A természetvédelem érdekében kifejtett kiemelkedő tevékenységéért a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium posztumusz Pro Natura emlékérmét, a Magyar Földrajzi Társaság ázsiai kutatóútjaiért Teleki Sámuel Emlékérmét adományozott neki. Az Oszla Erdészház előtt emlékkő és emlékfá állít neki méltó emléket.

Hajnalka tanárnő

Ha ott lettem volna...

Nagy izgalommal vártam 1848. március 15-ét, mert azon a napon volt a 11. születésnapom.

Nagyapám pedig megígérte, hogy akkor elvisz engem abba a nagyon szép kávéházba, amit én, mint gyerek csak mindig kívülről csodálhattam. Abban az utcában laktunk, ahol ez a Pilvax nevű kávéház található. Nagyapám sokat járt oda, s mindig rengeteg, érdekes dolgot mesélt otthon a szüleimnek az ott hallottakról, s látottakról. Én mint kíváncsi kisgyerek, érdeklődve hallgattam őt, s kértem, hogy egyszer engem is vigyen magával, de ő mindig azt mondta, hogy oda nem szoktak gyerekek járni. Én viszont addig híztelegtem neki, míg megígérte, hogy a 11. születésnapomon elvisz a kávéházba.

Végre elérkezett a várva várt nap. A legszebb ruhámat akartam felvenni, de édesanyám közölte velem, hogy melegen öltözködjek, mert kint havazott, sűrű esővel keveredve. Nekem ez sem szegte kedvemet, s mikor nagyapám szól, hogy indulhatunk, majd ki bújtam a bőrömből izgalomban. Ahogy kiértünk az utcára beláttam, hogy édesanyámnak igaza volt, (mint mindig) hogy öltözzek melegen, mert tényleg hideg volt. Az utcán szokatlan mozgást láttam. Kisebb-

nagyobb csapatokban siettek az emberek. Itt-ott heves beszéd volt hallható. Megkettőztük lépteinket, s egyszerre a Pilvaxban termetünk. A kávéház előtt hatalmas,

főleg fiatalokból álló tömeg állt, s azt kiáltották, hogy: Éljen a szabadság! Szívem hangosan vert ennek hallatára. Benn a kávéházban is nagy volt a forrongás, heves beszéd, s viharos kitörések. Nagyapám azt mondta, hogy jobb lenne, ha mi most hazamennénk, mert

itt valami készülődik, s ez nem gyereknek való. Én viszont kértem, hogy maradjunk még, hiszen a megígért kakaómat sem kaptam meg. Nem igazán tetszett ez a nagyapámnak, de azért kikérte a habos kakaómat, s egy gőzölgő kuglóf is került mellé. Leültünk egy asztalhoz, s hozzáálltam a kakaóhoz.

Ekkor csak egyszerre dörgő éljen remegtette meg a falakat, s a hátulsó ajtón átszellemült kifejezéssel belépett egy bajuszos fiatalember. Petőfi, Petőfi, Petőfi!!! - kiabálták az emberek. Éljen, éljen!!!! Petőfi felállt egy székre, s elővett a zsebéből egy papírt, majd elszavalt egy saját maga írt verset, melynek az volt a címe, hogy: Nemzeti dal. Az emberek szájatva, néma csendben hallgatták, de mikor a refrén következett, szinte az egész kávéház egyszerre kiabálta, hogy „Esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!” Olyan volt, mintha a felhők nem is havat, hanem villanyszikrákat szórának, s az emberekben egyszerre minden lángra gyúlt volna. Most kezdtem csak érteni, hogy nagyapám miért akart hazavinni. A vers elszavalása után Petőfi, barátai és a tömeg együtt indult el a Landerer nyomdába. A sokaság folytonosan dörögte: Éljen

a szabadság! Éljen az egyenlőség! Éljen Kossuth! Már meszsze jártak a kávéháztól, de sokáig lehetett hallani a tömeg kiabálását. A Pilvax kiürült, csak mi ketten ültünk ott, s mikor elfogyasztottam az utolsó falat kuglófot, és megittam az utolsó csepp kakaómat is, nagyapám azt mondta, itt az ideje, hogy most már hazavigyen. Ahogy sétáltunk haza, végig azt az egy mondatot ismételt, hogy „Esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!” Hiszen

az emberek olyan lelkesen kiabáltak, hogy nem tudtam elfelejteni. Mikor hazaértünk, mindent elmeséltem a szüleimnek, nagyapám pedig a tömeg után sietett. A szülinapomat otthon is megünnepeltük, de addig nem tudtam elaludni, míg nagyapám haza nem jött. Mikor megérkezett, bejött hozzám, s adott nekem egy lapot, amin a „Nemzeti dal” volt kinyomtatva, s a pizsamámra pedig feltűzött egy piros, fehér, zöld színből készült kokárdát. Majd azt mondta, hogy

mindent el fog mesélni, arról, ami ma történt, csak egy kicsit legyen nagyobb, hogy megértsem azokat. Én pedig addig nem tudtam elaludni, míg a tőle kapott verset meg nem tanultam. Felejthetetlen szülinap maradt számomra az az 1848 március 15-ei.

Sipos Zsófia Alexandra 5.a

LIFE

December 7-én az Áprily-terem egy szempillantás alatt átalakult: zöld növények, kellemes fényű piros lámpák és gyertyák adták meg az alaphangulatot az idei tanév 1. Teaházához, a LIFE-hoz.

Ahol eddig ebédlőasztal volt, most a helyét a csocsó és a pingpong asztal foglalta el. 18-22 óráig folyamatosan használtuk is őket!? Ha eközben valaki megéhezett vagy megszomjazott volna, csak szólnia kellett az egyik „pincérnek”, aki hozta is a narancslevet vagy teát és a túrós-kakaós-lekváros palacsintát. Az est fénypontja a 3/4 órás koncert volt, ami persze kirobbanóan jól sikerült!? A zenekart

mostani és öregdiákok, na meg néhány ismeretlen ismerős alkot-

ta. A koncert maradandó emlékeket hagyott bennünk és az utcán járó-kelőben is, hála a két hatalmas hangfalnak és a szövegek

igazságának.

Ha nem vagy megelégedve a főci, latin, francia, teszi vagy fizika jegyeddal, gyere el a januári LIFE-ra, és győzd le a tanárokat legalább a csocsóban!? Ha szereted a zenét, a muffint és a forró csokit, nem beszélve egy-egy pingpong vagy csocsó meccsről, akkor itt a helyed!

Szeretettel várunk a következő alkalomra (is)!

T.Cs, L.F.

15 ezer Forint az osztálykasszába!!

Kis-gimisek figyelem!!

Az elmúlt tanévekben megismert könyvtári vetélkedősorozat az idén is folytatódik, kissé megújult keretek között. A verseny célja: Ismerd meg az iskolai könyvtárat. Gyakorold a tájékozódást a könyvtárban. Ismerd meg a kézikönyvek használatát Januártól – áprilisig (4 forduló) egy-egy feladatlap megoldásával vehettek részt a versenyen. A válaszokat az iskolai könyvtár állományában keresheted, rendelkezésedre áll az olvasótermi számítógép internetes hozzáférése is. Résztétel: egyénileg; vagy 2-3 fős csapatokban. Külön értékeljük az 5-6; és a 7-8. osztályt.

Egyéni és osztályértékelés:

I. helyezett : 15.000 Ft pénzjutalom az osztálykasszába. Könyvjutalom a legjobban teljesítő egyéni versenyzőnek vagy csapatnak.

Minimális pontszám: 30 pont Tudod-e?

-hogy: közel 12.000 kötet könyv; 2500 kötet tartós tankönyv; 30 féle

folyóirat; 250 db videokazetta; 90 db DVD; 450 db CD áll a diákok és a tanárok rendelkezésére,

-hogy a tudományos és ismeretterjesztő köteteken túl gazdag szépirodalmi anyagból válogathatnak az olvasást kedvelők,

-hogy kötelező és ajánlott irodalom 4-5, esetenként 10 – 15 példányban is megtalálható,

-hogy minden tanuló automatikusan tagja a könyvtárnak, s használójává is válik, hiszen a hittan tankönyveket mindenki számára tartós tankönyvként biztosítjuk,

-hogy a könyvtár on-line katalógusa az interneten az iskola honlapjáról szabadon elérhető?

Én azonban annak örülök a legjobban, ha kíváncsiságod, tudásszomjad hoz be hozzám, s ha a kötelezőkön kívül te magad is választasz, s olvasod a szépirodalmi remekműveket, tudományos és ismeretterjesztő kiadványokat, folyóiratokat.

Lássatok munkához minél előbb!! Szeretettel hívlak és várlak benneteket.

Pontozás:

- Egyéni:

Indulás	2 pont
helyezés:	
3. helyezett	4 pont
2. helyezett	6 pont
1. helyezett	8 pont

- 2 fős csapat:

Indulás	2+2 pont
helyezés:	
3. helyezett	4 pont
2. helyezett	6 pont
1. helyezett	8 pont

- 3 fős csapat:

Indulás	3 + 3 pont
helyezés:	
3. helyezett	4 pont
2. helyezett	6 pont
1. helyezett	8 pont

Mariann tanárnő